

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego (druk senacki nr 986)

W dniu 17 czerwca 2005 r. Sejm przyjął ustawę o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego. Nowelizacja ta została przygotowana w wyniku prac Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do spraw Zmian w Kodyfikacjach, która rozpatrzyła poselskie projekty ustaw zawarte w drukach sejmowych nr 3728, 3728-A i 3729 oraz przedstawiony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej projekt zawarty w druku sejmowym nr 3784. Nowelizacja dotyczy egzekucji z rachunków bankowych, art. 890 § 2 K. p. c. Obecne, obowiązujące (od dnia 5 lutego 2005 r.) brzmienie art. 890 § 2 K. p. c. zostało ustalone w wyniku uchwalenia ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804), a celem tej zmiany było przeciwdziałanie praktykom nieuczciwych dłużników, omijających egzekucję sądową poprzez usuwanie spod egzekucji środków pieniężnych znajdujących się na rachunku bankowym. Generalnie projekty poselskie i prezydencki zmierzały do zmiany art. 890 § 2 w sposób, wprawdzie zmodyfikowany, ale dążący do powrotu do stanu prawnego sprzed nowelizacji K.p.c. z dnia 2 lipca 2004 r. Wpłynęły na to żądania pracowników służby zdrowia dotyczące ochrony wynagrodzeń.

Należy w tym miejscu przywołać przyjętą w dniu 4 marca br. ustawę o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 64, poz. 566), której celem była ochrona wypłat wynagrodzeń pracowników zakładów opieki zdrowotnej. Ma ona charakter epizodyczny i obowiązuje do dnia 31 grudnia 2005 r. Stanowi pozakodeksową regulację, ściśle związaną z materią regulowaną Kodeksem postępowania cywilnego – egzekucją świadczeń pieniężnych z rachunków bankowych. Rozszerza de facto katalog sum, świadczeń i wierzytelności nie podlegających egzekucji, określony w K. p. c. oraz wyłącza stosowanie art. 890 § 2 K.p.c.

Dla danej dziedziny stosunków w systemie prawa, K. p. c. stanowi ustawę podstawową, dlatego w/w ustawę z dnia 4 marca br. należy traktować jako odstępstwo od zasad obowiązujących w systemie prawnym. Senat rozpatrując ustawę z dnia 4 marca br.

wskazywał, że zmiany w niej wprowadzane powinny być dokonywane nie w ramach odrębnej ustawy, ale w drodze nowelizacji K. p. c.

Obecnie Sejm dokonał nowelizacji ustawy właściwej dla danej materii, zapewniając ochronę wynagrodzeń za pracę bez dokonywania zróżnicowania dłużników i uprzywilejowania podmiotowego. Zakaz wypłat z rachunku bankowego nie będzie dotyczył bieżących wypłat na wynagrodzenia za pracę wraz z podatkami i innymi ciężarami ustawowymi oraz na zasądzone alimenty i renty o charakterze alimentacyjnym, zasądzonych tytułem odszkodowania Określona została wysokość dopuszczalnych bieżących wypłat (nie więcej niż przeciętne miesięczne wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Wypłata ma nastąpić po złożeniu komornikowi odpisu listy płac lub innego wiarygodnego dowodu lub tytułu wykonawczego stwierdzającego obowiązek alimentacyjny. Wypłaty są dokonywane przez bank po otrzymaniu zezwolenia od komornika.

Na podkreślenie zasługuje dodanie przepisu wprowadzającego stosowanie do rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-rozliczeniowe odpowiednio przepisów K. p. c. dotyczących egzekucji z rachunków bankowych (zgodnie z art. 723 K. c. rachunki prowadzone przez skok-i nie są rachunkami bankowymi, dlatego egzekucja z rachunków prowadzonych przez skok-i może być prowadzona w trybie egzekucji z wierzytelności).

Ustawa uchyla ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o ochronie wypłaty wynagrodzeń osób zatrudnionych w samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej (art. 3). Wprowadza się także przepis przejściowy, zapewniający ciągłość prowadzenia postępowań, uwzględniający bezpośrednio działanie ustawy nowej.

Uwaga.

W związku z powyższym, odnosząc się do ustawy zawartej w druku senackim nr 986, trzeba powtórzyć, że przyjęta regulacja stanowi właściwe, pod względem legislacyjnym, rozwiązanie i uporządkowanie systemu prawnego.

Bożena Langner